

[Holger K. Nielsen]

om, hvorvidt Romtraktaten kan bruges til udenrigspolitik, hvorvidt sanktionspolitik er klog, og hvorvidt mandaterne fra markedsudvalget faktisk skal overholdes.

Hr. Ivar Nørgaard havde en række bemærkninger til udenrigsministeren. De var meget personligt farvede. Jeg vil advare imod, at denne sag udelukkende bliver en diskussion om ministerens person. Den kan man mene om, hvad man nu vil, men sagen har en række principielle sider, og jeg håber meget på, at det hamskifte, vi har kunnet opleve hos socialdemokratiet i denne sag, også dækker de mere principielle sider.

Udfaldet af den lange diskussion, vi har haft – det er korrekt, at der er blevet vendt mange sten, også mange nyttige sten, såvel i debatterne her i salen som i udvalget – tolker jeg for det første således, at artikel 113 ikke kan bruges til udenrigspolitik. Der er her i folketinget et flertal for, at Romtraktatens artikel 113 ikke kan bruges til udenrigspolitik. Det er vigtigt at få slået dette fast, også i forhold til nogle svar, jeg tidligere på året fik fra regeringen.

For det andet tolker jeg det således, at mandaterne i markedsudvalget faktisk skal overholdes. Når markedsudvalget giver regeringen et mandat, har regeringen en forpligtelse til at overholde dette mandat. Vi har set en række eksempler på – det kom også frem under udvalgsarbejdet – at regeringer har haft en relativt liberal holdning til mandaterne, men nu har vi fået slået fast, at mandaterne er der, for at de skal overholdes.

For det tredje tolker jeg resultatet således, at mandatet i dette tilfælde ikke er blevet overholdt. Sådan vælger vi at fortolke den debat, der har været.

Jeg kan forstå af debatten i dag og i øvrigt, at der rejses tvivl om den måde, hvorpå jeg har gjort rede for vores fortolkning. Jeg kan oplyse, for at den tvivl ikke skal få lov til at stå tilbage, at i hvert fald vi, hvis ikke andre vil, ønsker, at sagen skal køre videre. Vi mener stadig væk, der er tørv, der trænger til at blive vendt, og jeg kan oplyse, at hvis ikke andre vil, så vil vi køre denne sag videre her i folketingsalen.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg skal over for formanden undskylde, at jeg prøvede at afslutte debatten. Det var nu ikke meningen at gribe ind i formandens forrettigheder.

Det er hr. Holger K. Nielsen, der kalder mig herop. Hr. Holger K. Nielsen har ganske ret i sin bemærkning om de store linjer. Man kunne også sige det klarere: det, vi har prøvet at fastholde, er selve sagen. Det, hr. Holger K. Nielsen i øvrigt vil drøfte i den forbindelse, forstår jeg kommer i en forespørgselsdebat, som regeringen glæder sig overordentligt til. Dog må jeg sige, at jeg ikke forstår, at der kan være tørv, der ikke er vendt. Hr. Holger K. Nielsen har mulighed for at få disse tørv vendt under udvalgsarbejdet, som jo ikke blev afsluttet hurtigt hen over hovedet på hr. Holger K. Nielsen. Det må bero på efterrationalisering.

Steen Folke (VS):

Her i anden omgang skal jeg kun opholde mig ved en af detaljerne i denne sag, ikke mindst foranlediget af hr. Ivar Nørgaards seneste indlæg i debatten. Det drejer sig om mandatafgivelsen, som har været et vigtigt punkt i hele debatten. Nu sagde hr. Ivar Nørgaard, at problemerne vedrørende mandatafgivelsen måtte vi se at finde en løsning på i markedsudvalget. Det lyder forjættende, for det er et gammelt problem, et problem, der er lige så gammelt som udvalget selv. Det har gang på gang vist sig utilfredsstillende med de mandater, der er givet. Der har gang på gang været tvivl såvel om, hvad de mandater, regeringen søgte – det være sig en borgerlig eller en socialdemokratisk regering – gik ud på, som efterfølgende om, hvorvidt mandaterne var overtrådt eller ej. Det er ikke denne sag, der for første gang rejser det problem. Det har været rejst gang på gang.

Det er blevet foreslået i udvalget fra flere sider, bl.a. af fremskridtspartiet, af SF og af VS, at mandatafgivelsen for at skabe sikkerhed skulle være skriftlig. Det har socialdemokratiet hidtil ikke ønsket at medvirke til.

Når hr. Ivar Nørgaard nu siger, at vi må have klaret problemerne vedrørende mandatafgivelsen, vil jeg gerne spørge, hvad det egentlig er, han har i tankerne. Vil hr. Ivar Nørgaard, vil socialdemokratiet nu være med til at overveje en form for skriftlig mandatafgivelse for at sikre, at man ved, hvad de mandater går ud på? Hvis ikke, hvad er det